

РЕШЕНИЕ

№ 2500

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **11605** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на М. Л. А., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Р. срещу Заповед № РД-04-02-4678/15.11.2023 г., издадена от административен ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура (СРП), с която на жалбоподателката е наложена административна санкция „Обръщане на внимание“ по чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

По съображения за незаконосъобразност, жалбоподателката моли за отмяна на заповедта. Счита, че същата е издадена при съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа, че при издаване на заповедта е нарушен принципът на истинността по чл. 7 във вр. с чл. 34, 35 и 36 от АПК. В писмени бележки излага подробни съображения, че актът е издаден в противоречие на чл. 327, ал. 1 от ЗСВ и при несъобразяване с целта на закона. Позовава се на практика на ВАС. Претендира разноси по делото.

Жалбоподателката- М. Л. А., в о.с.з., редовно призована, чрез адв. Р. поддържа изложеното в жалбата като моли съда да отмени оспорения административен акт.

Ответникът- административен ръководител- районен прокурор на СРП, в о.с.з., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В становище до съда излага доводи за неоснователност на жалбата. Счита, че оспорената заповед е издадена при спазване на процесуалния и материалния закон, поради което се явява

законосъобразна.

Административен съд София - град, III отделение, 71-и с-в, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Образувана е административна преписка № 5237/2023г. по описа на СРП по повод постъпили материали с писмо № 9469/2023 г. по описа на отдел 06 „Административен“ при ВКП, ведно с копие от справка за извършена проверка. Преписка 9469/2023 г. по описа на ВКП е образувана в изпълнение на Разпореждане № 5/02.02.2021 г. на зав. отдел 06 „Административен“ при ВКП като е извършена проверка по пр. пр. № 12003/2017 г. по описа на СРП, ДП № 15150/2017 г. по описа на 06 РПУ- СДВР с цел установяване дали разследването по делото е било водено ритмично и ефективно ли е осъществявано ръководството и надзор от страна на наблюдаващия прокурор М. Л. А. по реда на чл. 196 от НПК.

В хода на проверката е установено, че от наблюдаващия прокурор М. Л. А. са извършени пропуски и нарушения в работния процес, изразяващи се в периоди на бездействие от страна на разследващия орган по пр. пр. № 12003/2017 г. по описа на СРП, ДП № 15150/2017 г. по описа на 06 РПУ- СДВР през част от които не е упражнен ефективен контрол от наблюдаващия прокурор. Административният орган е приел, че във връзка с посоченото нарушение на организацията на работата по делото, М. Л. А. въпреки даването на указания по разследването с постановления, не е осъществила ефективно функциите си по надзор върху разследването по досъдебно производство № 15150/2017 г. по описа на 06 РПУ- СДВР, пр. пр. № 12003/2017 г. по описа на СРП през периодите от 23.04.2020 г. до 28.10.2020 г., от 18.12.2020 г. до 24.06.2021 г. и от 23.07.2021 г. до 14.12.2022 г. Това поведение е довело до забавяне на разследването по делото и е предпоставка за налагане на дисциплинарна мярка по реда на чл. 327, ал. 1 от ЗСВ по отношение на жалбоподателката. В заповедта е посочено още, че следва да се вземат предвид и извършена през 2018- 2019 г. проверка от отдел 06 „Административен“ по пр. пр. № 44424/2016 г. по описа на СРП с наблюдаващ прокурор М. Л. А. по повод молба от „ЗАИ“ АД, [населено място], адресирана до главния прокурор. Изложени са оплаквания за необосновано забавяне на разследването и за многократни неоснователни искания за удължаване на срок на разследването. След като се е запознал с всички данни по образуваната адм. преписка в СРП и ги е преценил в съвкупност, както и факта, че към момента на изразяване на становището по същество, допуснатите нарушения са по- скоро единичен случай, административният ръководител на СРП е решил да не предприема действия. През март 2023 г. е извършена още една проверка от отдел 06 „Административен“ по пр. пр. № 1028/2018 г. по описа на СРП. Изводите от проверката са отново, че допуснатите нарушения са по- скоро единичен случай, а не практика, с оглед на което административният ръководител на СРП е решил да не предприема действия по глава X.- та от ЗСВ. В хода на административното производство, във връзка с резолюция на административния ръководител, М. Л. А. е запозната с копие от справка изх. № 9469/2023 г. от 10.10.2023 г. по пр. пр. № № 9469/2023 г. по описа на ВКП и е изискано от нея писмено становище. На 19.10.2023 г. прокурор А. е депозирала подробно писмено становище по реда на чл. 313 от ЗСВ, като счита, че не са допуснати пропуски от

нейна страна, както и че е неправилно във всички случаи причините за забавяне на разследването в определен период от време да се определят клиширано като липса на ефективен контрол и нарушение на организацията на работа от страна на наблюдаващия прокурор. При служебната проверка е установено, че жалбоподателката няма до момента налагано дисциплинарно наказание или вътрешноорганизационна мярка „обръщане на внимание“, което да не е заличено по реда на чл. 326, ал. 1 от ЗСВ. По преписката не е изискана справка за среднодневната натовареност на прокурорите във СРП като е прието, че императивната норма на чл. 309, ал.2 от ЗСВ е приложима единствено по отношение на дисциплинарно наказание, извършено по реда на чл. 307, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, както и че всички работещи магистрати в СРП са с изключително висока натовареност. В резултат на така проведеното се административно производство е издадена оспорената Заповед № РД-04-02-4678/15.11.2023 г. на административен ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура, с която на М. Л. А.- наблюдаващ прокурор по пр. пр. № 12003/2017 г. по описа на СРП, ДП № 15150/2017 г. по описа на 06 РПУ- СДВР е приложена вътрешноорганизационната мярка „обръщане на внимание“, визирана в разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ, с цел постигане на дисциплиниращ ефект за недопускане в бъдеще на констатираните пропуски. Заповедта е връчена на М. Л. А. на 17.11.2023 г., а жалбата срещу нея е подадена в съда на 27.11.2023 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предвид характера на оспорения акт, притежаващ белезите на индивидуален административен акт, с оглед правилото на чл. 328 от ЗСВ, съдебният контрол следва да бъде осъществен при стриктното съблюдаване на разпоредбата на чл. 168 от АПК, изрично вменияваща задължение за съда да проведе регламентиращия контрол по законосъобразността на акта не само въз основа на възведените от оспорващия основания, а при цялостна проверка на акта на всички посочени в чл. 146 от АПК основания.

В този смисъл, настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган - административният ръководител на Софийска районна прокуратура, съобразно правилото на чл. 327 от ЗСВ. Не са налице основания за прогласяване на нищожността на оспорената заповед, с оглед дължимата служебна проверка за валидността на акта, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК.

Следва да се отбележи още, че въпросът дали нарушаването на правото на защита на магистрата е основание за отмяна на заповедта по чл. 327 ЗСВ като нарушение по чл. 146, т. 3 АПК се преценява съобразно конкретните обстоятелства във всеки отделен случай. В производството по чл. 327 от ЗСВ, нарушението на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето може да обуслови отмяна на заповедта, ако е попречило релевантните за спора факти да бъдат установени точно от

административния орган и съответно е рефлектирало върху материалната законосъобразност на акта. В този смисъл, компетентният орган следва да съблюдава стриктно императивните правила на АПК, регламентиращи изясняването на фактите и обстоятелствата релевантни за случая, да събере необходимите доказателства, свързани с факти и обстоятелства от значение за правата или задълженията или законните интереси на заинтересованото лице и да обсъди обясненията и възраженията му, ако такива са дадени.

Видно от ЗСВ, по отношение на акта по чл. 327 не се предвижда изискване за спазване на установената в този специален закон процедура, каквато се урежда по отношение на производството по налагане на дисциплинарни наказания на един магистрат, като напр. изслушване на магистрата или приемане на писмените му обяснения по реда на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ. Ето защо отмяна на акт по чл. 327 от ЗСВ, може да се обуславя единствено, ако се допуска такова нарушение на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето, което да пречи или да прави невъзможно релевантните за спора факти да се установят точно от административния орган и това съответно да рефлектира и върху материалната законосъобразност на акта. Такива са нарушенията, които създават вероятност за неистинност на фактите, които органът е счел за установени и които са от значение за съществуването на разпореденото от него субективно право. Съдът счита, че в случая е гарантирана пълната прозрачност, обективност и справедливост на производството по чл. 327 от ЗСВ, като магистратът е депозирал писмено становище в хода на производството.

Съгласно чл. 327, ал. 1 ЗСВ административният ръководител може да обръща внимание на съдиите, прокурорите и следователите за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява съответната колегия на Висшия съдебен съвет. Основание за приложение на мярката е виновното изпълнение на задълженията на магистрата и преценката на административния ръководител, че в конкретния случай не е необходимо да търси дисциплинарна отговорност от провинилия се, а само да постанови акта по чл. 327 от ЗСВ. Въпросната мярка се прилага, когато нарушенията (пропуските) в работата на магистрата касаят образуването и движението на делата или организацията на работата му.

Съдебната практика по приложение на чл. 327 от ЗСВ е категорична, че за да се приеме, че е допуснато съставомерно неправомерно поведение от магистрата, следва да бъдат установени не само факта на нарушението, но и вината му от субективна страна, да се отчетат вида и сложността на разпределените и разглеждани от него дела, както и наличието на други обстоятелства от обективен или от субективен характер, които оказват влияние върху обективната възможност/невъзможност на магистрата да осъществява дейността си в съответствие със закона.

При издаването на заповедта административният ръководител преценява на какво се дължи нарушението. Административният орган трябва да установи и дали следва да се обърне внимание на магистрата с оглед цялостната преценка за натовареност и други фактори за организацията на работата, както и тежестта на нарушението и ефекта от обръщането на внимание. Настоящият съдебен състав констатира, а и това

се потвърждава и от прочита на самия оспорен акт, че административният орган не е изискал справка за среднодневната натовареност на прокурор в органите на съответното ниво в системата на ПРБ по отношение на М. Л. А.. Такава справка е представена едва в хода на съдебното производство и то в изпълнение на определение на съда. Действително изискването за изготвяне на такава справка е императивно определено в чл. 309, ал. 2 от ЗСВ единствено за производството по чл. 307, ал. 3, т. 1 и 2 от ЗСВ, което обаче не означава, че административният орган не дължи пълно и всестранно изследване на обстоятелствата и относимите факти и в производството по прилагането на мярката “обръщане на внимание“. Като не е изискал такава справка, а само бланкетно е отбелязал, че всички магистрати в СРП са много натоварени, административният орган е допуснал нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, тъй като не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и не е събрал необходимите доказателства, които да подкрепят заключението му за наличие на неправомерно поведение от страна на М. Л. А..

Съдът намира, че от органа е използван формален подход при обосноваване виновно извършеното нарушение по отношение организацията на работата. В конкретния случай, административният орган не е обсъдил и установил наличието на виновно поведение на магистрата - една от задължителните предпоставки за издаване на заповедта, поради което е недоказана причинната връзка между установените факти и виновното поведение на прокурора. Липсата на съображения и доводи, касаещи обсъждане и преценка на цялостната работа на магистрата в разглеждания период и отражението ѝ върху сроковете за извършаване на действията по посоченото в заповедта досъдебно производство и преписка възпрепятства проверката на законосъобразността на оспорената заповед, както и не може да мотивира извода, че извършеното по конкретното производство е израз на лоша организация на работата. В оспорената заповед няма изложени конкретни мотиви, че констатираното забавяне се дължи на проблеми в организацията на работата на магистрата. Не са обсъдени конкретни причини, които влошават работата по организацията на прокурор М. Л. А.. Административният орган не е отчел факта, че организацията за провеждането на указанията от наблюдаващия прокурор действия по разследването не се извършват от него, а от разследващия полицаи или съответно следователя, който планира и провежда указанията от прокурора действия. Както се установи от представените по делото доказателства, целият констатиран период „на бездействие на разследващите органи“ считано от 23.04.2020 г. до 28.10.2020 г. съвпада изцяло с първоначално обявено извънредно положение заради епидемията от Ковид 19 като извънредната епидемична обстановка е била удължавана многократно. В тази връзка органът не е отчел и обстоятелството, че в периода 23.07.2021 г. до 14.12.2022 г., посоченият като нарушител разследващ полицаи С. С. е била в законоустановен отпуск- платен годишен и по здравословни причини, общо 208 дни. Този факт обаче е установен едва вследствие на изрично постановеното Определение на съда от 07.02.2024 г. Налага се извод, че административният орган въобще не е положил усилия да установи обективната истина и независещите от прокурор М. Л. А. обстоятелства, касаещи работния процес.

В заключение, при постановяването на обжалвания акт административният орган не е изследвал въпроса относно това какви факти и обстоятелства са довели до

допускането на цитираното нарушение. Налагането на мярката е възможно само в случай на виновно неизпълнение на служебни задължения. В административният акт обаче не е обсъден субективния елемент на соченото нарушение, а именно наличието на вина. Такава не може да се изведе от приложените по делото доказателства. Анализът на тези доказателства сочи на липса на виновно поведение от страна на магистрата.

С оглед на изложеното, съдът приема, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалноправните предпоставки за законосъобразност по чл. 327 от ЗСВ и при несъответствие с целта на закона и следва да бъде отменена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал.1 АПК ответната страна дължи да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски. Съдът намира възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар за неоснователно, предвид факта, че претендираната сума е в минимален размер, който съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба за минималните адвокатски възнаграждения е 1000 лева. В този случай, общият размер на дължимата в полза на жалбоподателя сума, съобразно представения по делото списък на разноските, възлиза на 1010 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл. 328 от ЗСВ, Административен съд София – град, III отделение, 71- и с-в,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Л. А., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Р. Заповед № РД-04-02-4678/15.11.2023 г., издадена от административен ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура (СРП), с която на жалбоподателката е наложена административна санкция „Обръщане на внимание“ по чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

ОСЪЖДА Прокуратура на Република България да заплати в полза на М. Л. А. разноски в общ размер на 1010 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

